

PARLAMENT DE CATALUNYA

Presidència
de l'honorable Sr. Joan Casanovas

DIARI DE SESSIONS

Sessió del dia 6 de juny del 1934

SUMARI

S'obre la sessió a tres quarts de sis i quatre minuts de la tarda, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Lectura i aprovació de l'acta de la sessió anterior.

Ordre del dia:

Precs dels senyors Simó i Bofarull i Romeva al Govern de la Generalitat relacionats amb les importacions de morenc, i del propi senyor Simó al senyor Conseller de Justícia referent a la introducció dels Tribunals de Justícia en l'actuació dels Jurats Mixtos.

El senyor Conseller de Cultura ofereix interessar els Consellers respectius en els precis formulats. Continuació de la discussió del dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei de l'Institut d'Acció Social Universitària i Escolar de Catalunya.

El senyor Blasi, de la Comissió, proposa un nou article d'acord amb unes suggerències formulades pel senyor Romeva en la sessió d'ahir.

El senyor Romeva accepta la proposició del senyor Blasi, i són aprovats els arts. 10, del dictamen, i l'11, proposat per la Comissió.

A continuació són aprovats l'art. 11 del dictamen (que passa a ésser el 12), i l'article transitori.

Resta la Llei pendent de votació definitiva.

Se suspèn la sessió a un quart de set i dos minuts.

Es represa la sessió a les set menys cinc minuts de la tarda, i presideix l'honorable senyor Casanovas.

Discussió del dictamen de la Comissió de Sanitat sobre el Projecte de Llei de Coordinació i Control Sanitari públic.

El President de la Comissió, senyor Battestini, dóna compte d'una nova redacció de l'art. 19.

Intervencions dels senyors Simó i Bofarull, Ruiz i Ponseti i Dalmau.

Resposta del senyor Battestini i rectificació del senyor Simó i Bofarull.

Rectifica el senyor Battestini.

Noves intervencions dels senyors Ruiz i Ponseti i Dalmau.

El senyor Battestini dóna compte de la redacció definitiva de l'article després d'acceptats el punt de vista del senyor Ruiz i Ponseti i l'esmena proposada pel senyor Simó i Bofarull.

S'aprova l'article.

Article 20. — Es aprovat d'acord amb una esmena dels senyors Armendares, Riera, Tauler, Espanya, Casademunt i Blasi, que la Comissió s'ha fet seva.

- Article 21. — D'acord amb una esmena presentada pels senyors Armendarès, Riera, Tauler, Espanya, Casademunt i Blasi i acceptada per la Comissió, resta suprimit l'article.*
- Article 22. — La Comissió accepta una esmena presentada pels senyors Armendarès, Riera, Tauler, Espanya, Casademunt i Blasi. S'aprova l'article.*
- Article 23. — S'aprova d'acord amb una esmena presentada pels senyors Armendarès, Riera, Tauler, Espanya, Casademunt i Blasi, que la Comissió accepta.*
- Article 24. — La Comissió accepta una esmena signada pels mateixos Diputats que les anteriors. S'aprova l'article.*
- Article 25. — Es dona lectura a una esmena signada pels senyors Armendarès, Riera, Tauler, Espanya, Casademunt i Blasi. El senyor Battezzini, per la Comissió, l'accepta, introduint-hi unes modificacions que mereixen la conformitat del senyor Armendarès, en nom dels signants de l'esmena. El senyor Armendarès retira l'esmena i s'aprova l'article en la redacció proposada per la Comissió.*
- Article 26. — Es aprovat en la redacció proposada en una esmena dels senyors Armendarès, Riera, Tauler, Espanya, Casademunt i Blasi.*
- Article 27. — Es dona lectura a una esmena dels mateixos senyors. A petició del senyor Ruiz i Ponseti, i amb la conformitat dels signants de l'esmena, aquesta resta retirada i suprimit l'art. 27.*
- Articles 28, 29 i 30. — Són aprovats sense discussió.*
- Article 31. — Es aprovat amb unes modificacions proposades pels senyors Armendarès i Ruiz i Ponseti.*
- Article 32. — El senyor Farreres i Duran proposa una nova redacció, per a major claredat, en l'apartat 16. El senyor Armendarès demana la suspensió del debat i així s'acorda.*
- Ordre del dia per a la sessió de dijous.*
- S'aixeca la sessió a dos quarts de vuit i cinc minuts de la vetlla.*

S'obre la sessió a tres quarts de sis i quatre minuts de la tarda, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Al banc roig hi ha l'honorable senyor Conseller de Cultura.

Es llegeix i aprovada l'acta de la sessió anterior.

ORDRE DEL DIA

Precs i preguntes

Les importacions de moresc. La intrmissió dels Tribunals de Justícia en l'actuació dels Jurats Mixtos

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Ruiz i Ponseti.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Senyors Diputats: Desitgem dirigir un prec al Govern de la Generalitat referent als abusos que s'estan cometent amb les importacions recents de moresc, i diem que el prec és al Govern de la Generalitat perquè escateixi, entre els diferents Consellers, quin és el que d'una manera més eficient pot intervenir per tal que aquests abusos no segueixin endavant.

Respecte les importacions de moresc que s'estan realitzant aquests dies, no hem d'entretenir, més ben dit, no hem de cansar l'atenció de la Cambra explicant els seus antecedents, que són tan tèrbols com tota la política lerrouxista que avui s'estila. Aquesta barreja de la importació de moresc i l'exportació d'arròs correlativa, és una cosa que ha estat suficientment debatuda perquè tothom

vegi que és una cosa essencialment bruta, i més val que d'aquests antecedents no en parlem.

Però ja tenim el moresc a punt d'importació, ja entra a dins de les fronteres i va a ésser objecte d'un nou abús, d'un nou abús, naturalment, en contra del consumidor, en contra del ramader. El Banc Exterior posa a la venda el moresc als comerciants distribuïdors i sembla que els resulta al voltant de 41 ptes. i alguns cèntims per cent quilos.

El Sr. ROMEVA: 41'80 ptes.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Ja he dit alguns cèntims, perquè encara que siguin 80, són uns cèntims.

Aquest preu de 41'80 pessetes per cent quilos i el preu lleugerament augmentat que podria resultar després de les despeses de distribució i de revenda, fóra perfectament tolerable per a la ramaderia en aquests moments, però venen els comerciants distribuïdors, i després d'haver estat favoreixuts per l'Estat amb una quota determinada d'importació, amb un volum de distribució ben determinat per a cada comerciant, quan ja tenen aquest volum de distribució assignat cada un d'ells, treuen a relluir la cèlebre Llei de l'economia liberal. Diuen que ells ja són els amos del blat de moro i que no han de fer res més que sotmetre's a la Llei de l'oferta i la demanda, és a dir, quan el mercat està extraordinàriament enrariat per la pressió feta pel poder públic, pressió que no podem comentar ací perquè escapa a les nostres atribucions, davant d'un mercat enrariat, davant d'unes quantitats ben limitades que té cada comerciant distribuïdor, surt una altra vegada l'economia

liberal, i el preu es va aixecant segons les necessitats del mercat, i ens trobem que en una sola sessió de la nostra borsa de grans comença a unes deu pessetes per damunt del preu de cost d'aquests comerciants i acaba a unes onze o dotze pessetes per damunt del seu preu de cost, és a dir, que la cèlebre economia liberal, que en temps normals feia que aquests comercians distribuïdors operessin amb un marge de dues pessetes, de tres com a màxim, sembla que avui vagin a guanyar deu o onze pessetes per cent quilos, i és sencillament perquè al mercat no hi ha blat de moro, i perquè els ramaders necessiten essencialment blat de moro per atendre el seu bestiar. I aquest abús es va perpetuant.

És evident que tot el que fa referència a la política d'importacions, escapa a les atribucions del Govern de la Generalitat, però ací no estem ja en política d'importacions, estem en un cas flagrant de confabulació d'uns comerciants en contra del consumidor; això entra de dret dintre de la política governativa de subsistències, i és per això que nosaltres creiem que el senyor Conseller de Governació hauria de donar unes ordres fulminants, immediates, perquè l'abús sigui tallat d'arrel en el primer moment.

A mi se m'ocorre, a falta d'un altre, un recurs rapidíssim i que pot ésser immediat i que entra de ple dintre de les atribucions del nostre Conseller de Governació, com hereu directe de les atribucions que tenien els governs civils de les províncies, que és el d'imposar multes a aquests comerciants que es confabulen en contra del consumidor, multes que poden ésser de mil pessetes cada una, segons les atribucions que tenien els governs civils, i calcular exactament quin és l'abús econòmic que han fet aquests comerciants i aplicar-los també exactament la contrapartida a cada un d'ells, només perquè vegin que les coses han canviat, que el Govern de la Generalitat no és un govern lerrouxista, que no se'n poden riure els comerciants i que no es poden confabular amb ell. Aleshores, deixar les coses de manera que quan es torni a presentar l'ocasió aquests comerciants no tinguin ganes de tornar a abusar de la seva situació preeminent, que si aquesta situació preeminent els hi és donada des de Madrid per unes disposicions que jo considero absolutament arbitràries, és precis que, en el possible, siguin rectificades des de Barcelona pel Govern de la Generalitat, dintre de les seves atribucions.

I ja que estic en l'ús de la paraula, i encara que no estigui present el senyor Conseller de Justícia, desitjo també dirigir-li un prec, esperant que el senyor President de la Cambra serà tan amable de trametre-li en el seu dia. El nostre prec al senyor Conseller de Justícia fa referència a un abús que té per a nosaltres molta gravetat i que s'està fent ja tradicional dintre dels nostres Tribunals de Justícia, i és una manera d'interferència que s'intenta fer des de la justícia ordinària, des dels Tribunals clàssics que en diríem, en la justícia de caràcter social, en l'actuació dels Tribunals mixtos o Tribunals paritaris, en els Jurats mixtos. Aquest abús està prenent a tot arreu d'Espanya i també a la nostra terra una forma molt senzilla, i consisteix en què quan un

obrer presenta una demanda contra el seu patró, davant d'un Jurat mixt, bé sigui per un acomiadament que consideri injust o arbitrari, bé sigui per una reclamació de diferència de salaris per qualsevol demanda que tingui un caràcter econòmic o social, el patró, veient que el Jurat mixt és el més probable que resolgui en justícia i, per consegüent, si resol en justícia el noranta per cent de les vegades fallarà a favor de l'obrer, aleshores, veient el plet perdut davant del Jurat mixt, acudeix als Tribunals ordinaris, mitjançant una querella de caràcter criminal: denúncia aquell obrer per deslleialtat en la feina, per infidelitat, i aquesta querella de caràcter criminal actua com un talismà meravellós per aturar en sec tota l'obra del Jurat mixt. El Jurat mixt atura la seva actuació; la querella criminal, com que no té cap fonament real, com que no és més que un expedient dilatori, amb peidó del senyor Simó i Bofarull diré jo que no és més que una estratagema d'Advocats, aleshores aquesta querella criminal també s'atura als Tribunals ordinaris, queda tan parada com el procediment de caràcter social que es tramitava en el Jurat mixt. Aleshores està tot parat, i, en estar-ho, el patró ha aconseguit el seu objectiu: l'obrer, tenint la raó, veu que moralment la hi donei, però que no pot guanyar el seu plet i de fer aquest està perdut.

Es en contra d'aquest abús que nosaltres considerem que el senyor Conseller de Justícia deu i pot prendre disposicions. És clar que això implica moralitzar l'Administració de Justícia; jo ja sé que si el senyor Conseller de Justícia fos aquí diria que això és una cosa possible. Jo ho crec possible, però amb procediments gairebé incendiàries; si no és així és extraordinàriament difícil moralitzar la nostra administració de justícia, però crec que és una feina que ha d'intentar-se, i si no se'n surt cal venir davant del Parlament de Catalunya a proclamar d'una manera honesta el fracàs, i dir que no se'n surt, que l'eina que ens han donat no és eficient; que les atribucions que avui tenim sobre l'administració de justícia no són suficients; que encara no es pot moralitzar, i que si el foc nou que s'ha de fer ha d'ésser una foc nou més intens, anem a fer-lo entre tots.

Jo crec, per altra banda, que tots plegats ensuemem que les atribucions que tenim són insuficients, són inoperants en absolut, i encara són donades de tan mala gana que ens les estan sabotejant d'una manera sistemàtica. És probable que no passin gaires dies que tots haguem de protestar amb molta més virilitat, amb moltes més energies de les que ara posem en aquests petits expedients. Aquests petits expedients són els primers, són les primeres escomeses; les escomeses més grans ja vindran i és precis que tots anem trempant el nostre ànim perquè quan aquestes escomeses siguin més grans sapiguem reaccionar amb la deguda energia.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Romeva.

El Sr. ROMEVA: Senyors Diputats: He demanat la paraula per a sumar-me al primer prec que ha formulat el senyor Ruiz i Ponseti. Em penso que versa sobre una matèria importantíssima

per als interessos de Catalunya, perquè tot allò que afecta a la ramaderia és per a l'economia de Catalunya una cosa vital, no solament en relació a la part d'indústria ramadera organitzada ja com a tal indústria, sinó d'aquesta activitat anexas al conreu de la terra que no deixa d'existir en gairebé cap de les explotacions agrícoles de Catalunya i que és la defensa més forta que té el conreador, per a compensar les pèrdues i les vicissituds de les anyades en el conreu directe de la terra.

Tots coneixem la nostra vida agrícola i sabem que una part molt considerable de la riquesa del pagès es fa amb aquesta petita explotació pecuària que és anexas a gairebé totes les explotacions agrícoles, i el volum d'aquestes explotacions en conjunt és tan gran que si bé jo no conec cap estadística sobre el particular, n'hi ha prou en conèixer la realitat de la nostra terra per a veure que és una part importantíssima de la nostra riquesa.

Fa una temporada molt llarga que el ramader de Catalunya i el pagès de Catalunya es trobaven amb dificultats per a la cria del bestiar, degudes a la manca del morenc, i el morenc anava a uns preus exorbitants i moltes vegades no se'n trobava. Era un problema que es resolía des de les esferes governatives de l'Estat espanyol, atenent només a interessos de l'economia general espanyola, però sense prendre's ni la més petita consideració per aquesta realitat de l'economia catalana, i ara, quan després d'aquest període d'angoixa i de dificultats es dona una solució organitzant la importació del morenc, aleshores es troba el pagès que aquesta penúria, gairebé produïda artificialment, és explotada per uns quants beneficiats pel procediment que s'ha emprat per a les importacions, en forma tal que el preu del morenc es troba en un estat de pujada permanent. Això és una cosa importantíssima per a la nostra agricultura i em penso que no ens ho podem mirar cap de nosaltres amb fredor. Com ha dit molt bé el senyor Ruiz i Ponseti, aquest morenc del preu de 41'80 que és el preu a què ha estat donat als concessionaris de la distribució, ha arribat a pujar al preu de 53 ptes. i ningú sap fins on arribarà a pujar, sinó hi ha una disposició que hi posi un aturador.

Això és més greu encara perquè no es tracta d'una forma de comerç que s'hagi pogut establir lliurement. No és que tots els comerciants de morenc avui dia tinguin morenc per a la venda, i aquest és un altre aspecte interessant, perquè nosaltres també sabem de negociants de morenc, que no en són solament els que ara el vénen, negociants petits que s'han trobat que en el concurs o en la forma que s'hagi usat per a atorgar la concessió, han tingut competidors molt més forts, i després d'haver passat el període de dificultats econòmiques en llur negoci, de resultes de la prohibició d'importació, ara es troben privats de realitzar el negoci, i aquest resta centralitzat en unes quantes mans que dona la casualitat que són les mateixes que també han fet el de la importació, són els que primer l'han venut a l'Estat i després li han comprat i el revenen.

De manera que és una cosa que val la pena de prendre-la en consideració i veure què s'hi pot fer.

Jo no sé fins quin punt arriben les nostres atribucions, però haurien d'arribar-hi. Si en la taxa d'articles de primera necessitat s'han vist disposicions de les autoritats executives de Catalunya que posaven un límit al preu de venda al consumidor, em penso que aquest és un article que es pot considerar prou de primera necessitat perquè les mateixes facultats que s'han tingut per allò, es pugui tenir per això.

El Sr. CONSELLER de Cultura : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Conseller de Cultura.

El Sr. CONSELLER de Cultura : La importància que tenen els dos precés que ha fet el Diputat senyor Ruiz i Ponseti, fan que jo m'aixequi a contestar-li uns breus mots. Ja sé que la Presidència de la Cambra, sollicita com és sempre, faria arribar aquests precés als Consellers respectius, però, com dic, té tanta importància, que, a més a més del que pugui fer la Mesa, també en parlaré jo als Consellers d'Economia i de Governació.

Així ho faré, sense que em posi a parlar del judici que a base d'això mereixia la política lerrouxista—que deia el senyor Ruiz i Ponseti—, cosa que no fóra oportú fer des d'aquest Banc i que el poble ja va fent cada dia d'una manera més clara.

I en quant al segon prec, el faré arribar també al senyor Conseller de Justícia i Dret, fent constar la satisfacció que sento, en nom del Govern, d'aquests presentiments i de la disposició d'esperit que sembla que té el nostre estimat amic senyor Ruiz i Ponseti, davant les noves escòmeses que puguin rebre les llibertats i les institucions de Catalunya. I plau-me dir-li també que en aquesta mateixa disposició ferma es troba el Govern de Catalunya.

Continuació de la discussió del Dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei de l'Institut d'Acció Social Universitària i Escolar de Catalunya

El Sr. BLASI : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula la Comissió.

El Sr. BLASI : La Comissió s'havia preocupat ja del regíme administratiu de l'Institut d'Acció Social Universitària i Escolar de Catalunya, sobretot en el que fa referència a la formulació dels pressupostos i rendició de comptes ; i no havia pres un determini perquè ens manca una Llei de comptabilitat i nosaltres hem entès que, en aprovar-se la Llei de comptabilitat, ja es donarien normes per a controlar el regíme administratiu d'aquest Institut, com de totes les institucions similars. No obstant, davant de les atinades observacions dels benvolguts amics senyors Romeva i Ruiz i Ponseti, nosaltres, aquest desig nostre el formulem en el nou article 11 que presentem a la Cambra i que diu així : «L'Institut d'Acció Social Universitària i Escolar, presentarà els seus comptes a l'Organisme que disposi la Llei de comptabilitat, i mentre aquesta no hagi estat promulgada, al Consell de Govern de la Generalitat», perquè entenem nosaltres que essent el Conseller de Cultura, President

de l'Institut d'Acció Social Universitària i Escolar, fóra una cosa una mica irregular que es presentés comptes ell mateix. Per tant, mentre no s'hagi designat qui hagi de rebre aquests comptes, nosaltres proposem que s'aprovi, si la Cambra ho troba bé, que els comptes es presentin al Consell de Govern de la Generalitat. I així, l'article 11 del dictamen passaria a ésser l'article 12, si és que els senyors diputats que han fet les observacions ho troben bé.

El Sr. ROMEVA : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Romeva té la paraula.

El Sr. ROMEVA : Per a dir que, per la meua part, trobo bé la fórmula que proposa la Comissió.

(Són aprovats els articles 10 del dictamen, i l'11 proposat per la Comissió, d'acord aquest amb la redacció següent :

«Article 11. L'Institut d'Acció Social Universitària i Escolar presentarà els seus comptes a l'organisme que disposi la Llei de Comptabilitat i mentre aquesta no hagi estat promulgada al Consell de Govern de la Generalitat.»

A continuació són aprovats l'article 11 del Dictamen (que passa a ésser 12) i l'article transitori.)

El Sr. PRESIDENT : Resta la Llei pendent de votació definitiva. Se suspèn la sessió.

(Són les sis i disset minuts de la tarda.)

Es reprèn la sessió a les set menys cinc minuts de la vetlla, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Al banc roig hi han els honorables senyors Consellers de Cultura i de Sanitat i Assistència Social.)

Discussió del Dictamen de la Comissió de Sanitat, sobre el Projecte de Llei de Coordinació i Control Sanitari Públic

El Sr. BATTESTINI : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula la Comissió.

El Sr. BATTESTINI : La Comissió de Sanitat s'ha reunit i, atenent les raons exposades aquí a la Cambra l'altre dia per distingits senyors Diputats, en el que feia referència al redactat de l'article 19, especialment en alguns dels seus apartats, i d'una manera més concreta en el darrer, relatiu a la intervenció de les recaptacions i liquidacions de l'impost de la Protecció a l'Infància, ha considerat la Comissió que era convenient que en aquesta Llei es fixessin únicament aquelles matèries sanitàries que eren pròpies de les Junes Locals, i que les matèries que feien referència a assistència social, en el seu dia fossin fixades i concretades per la Llei que votés el Parlament català.

Consegüentment hem de procedir a una nova redacció d'aquest art. 19, nova redacció que jo ara em permetré llegir a la Cambra. Diu :

Article 19. A tots els Municipis de Catalunya es constituirà una Junta Municipal de Sanitat i Assistència Social. En els de cens inferior a 5,000 habitants hi haurà una sola Junta; i en els que ultrapassen aquest cens es podrà constituir una Junta per a cada disciplina o activitat.

«Les funcions d'assistència social seran determinades en el seu dia per la Llei.

Quant a funcions de sanitat, les Junes Locals tindran adscrites les següents :

a) Formular la reglamentació dels serveis sanitaris encomanats als Municipis ; dita reglamentació haurà d'ésser aprovada per l'Ajuntament i sancionada pel Departament de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat.

b) Informar a les autoritats de tots els assumptes de llur competència.

c) Proposar a l'Ajuntament totes les obres i activitats sanitàries convenients.»

Aquest és el nou redactat que proposa la Comissió de Sanitat i d'Assistència Social.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Simó i Bofarull.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL : Ens plau molt que la Comissió estigui amatent a les opinions que aquí es verteixen, pel que jo he pogut comprovar, conduents sempre a collaborar a l'obra legislativa, i això ens obliga a agrair a la Comissió la rectificació que ha fet a aquest article.

No obstant, de la lectura que n'ha fet el senyor Battestini, crec que he de recollir el que fa referència a atribucions de la Junta de Sanitat. La Junta de Sanitat diu que formularà un Reglament. És indispensable que formuli un Reglament ? S'ha fixat la Comissió en què pot donar lloc això a una pluralitat de reglaments en els quals poden haver-hi preceptes d'un relatiu i important abast que siguin contradictoris segons la localitat ? Em refereixo, per exemple, als aspectes sanitaris de certes indústries. Hi ha pobles a Catalunya, com arreu del món, en els quals s'ha creat un ram determinat de la indústria, sigui per llur situació, per les vies de comunicació, sigui per llurs condicions climàtiques, sigui per altra mena de raons que han induït a l'activitat particular a crear aquella indústria que en un altre lloc tal vegada no estaria adequada ; salts d'aigua, condicions químiques de les aigües, indústries forestals, indústries mineres, etcètera.

Jo em penso que potser és una atribució excessiva, donat aquest perill que esmento, sobre el qual podríem desenvolupar moltes consideracions, el donar aquesta atribució a les Junes Locals. Tal vegada s'hauria de limitar a què aquestes Junes Locals tinguessin l'obligació de proposar al Consell o Junta de Sanitat de Catalunya, aquelles disposicions reglamentàries o governatives de caràcter sanitari que creguessin insuficientment regulades abans o per la Llei o pels Reglaments que es dictin per la Conselleria ; obligant-les a aquesta vetlla, a aquelles peculiaritats que per ésser tan singularíssimes, haguessin pogut escapar a la vista i a l'acuitat de la Conselleria o de la Junta Superior de Sanitat.

Això per a evitar, a més a més d'aquesta multiplicitat de Reglaments que sense proposar-s'ho, àdhuc podrien ésser tal vegada un entorpiment de caràcter econòmic i naturalment un peu de desigualtat que no és de desitjar, perquè no debades tenim en la nostra bandera el lema de «La igualtat davant la Llei».

Per altra banda, no em sembla prou clar o potser excessivament clar el tràmit que sembla que aquest Reglament ha de seguir; partim ara de la suposició de què s'aprovi l'article tal com està. Diu d'una manera preceptiva: El Reglament ha d'ésser aprovat per l'Ajuntament. Per què hi ha d'anar? Si l'Ajuntament discutís i acordés sobre el Reglament, això implicaria un nou esglaó que hauria de sofrir aquest Reglament abans d'entrar en vigor, però que la Junta local redacti i acordi un Reglament, i que la Llei digui: Passarà a l'Ajuntament, el qual l'aprovarà. Perquè es necessita l'aprovació de l'Ajuntament? Si té la facultat i llibertat d'elaborar i d'acordar, no cal que passi per l'Ajuntament. És que és un vist i plau que l'Ajuntament ha de donar? Jurídicament em penso que no és així, per raons de matèria, tampoc; tràmit obligat indispensable d'acord amb els preceptes reglamentaris?, podria ésser-ho, però és un tràmit al meu entendre inútil. Si es digués: Aquest Reglament passarà a informe de la Comissió municipal que s'hi està d'acord, entrarà en vigor tot seguit. Si hi ha objeccions a fer, el Reglament serà sotmès a ulterior resolució.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Ruiz i Ponseti.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Volia fer dues observacions sobre l'article que acaba de llegir la Comissió, i una d'elles coincideix en absolut amb el punt de vista que acaba de defensar el senyor Simó i Bofarull. Crec realment que no es pot imposar a l'Ajuntament aquesta obligació d'aprovar el que li proposi la Junta de Sanitat, però em penso que es pot solventar això amb un petit canvi de redacció.

L'altra observació fa referència al nombre d'habitants que ja havíem discutit el darrer dia i havíem arribat a una solució transaccional. Després d'aquella solució transaccional del darrer dia, veiem que ara hem retrocedit a la redacció primitiva del dictamen. Tornem a fer obligatòria la multiplicitat de Junes a partir de 5,000 habitants. Jo desitjaria que sobre aquest punt la Comissió expliqués al Parlament perquè no ha triomfat aquella solució transaccional que ja fou adoptada en principi el darrer dia de sessió.

El Sr. DALMAU: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Dalmau.

El Sr. DALMAU: Recordo que en la discussió de la sessió anterior ens vam posar d'acord amb la Comissió respecte al nombre d'habitants dels Municipis on hi hauria d'haver un reglament de la Junta de Sanitat i d'Assistència Social. Es referia com a mínim a 5,000, i de 5,000 a 10,000 habitants seria potestatiu de desbollar-se en dues Junes o bé quedar en una sola. La meua observació respecte d'aquest Projecte de Llei seria en aquest sentit, en l'art. 19, precisament, veure si hi ha una veritable necessitat de desglossar les dues funcions de sanitat de la d'assistència social. Per de prompte el Projecte que estem discutint és anomenat de Coordinació i Control sanitari públics, i així, en l'article que segueix, es legisla sobre la constitució i les funcions de les Junes

de Sanitat, primerament de la Junta Superior, després de les comarcals, i després, és clar, de les municipals. Doncs bé, en aquestes Junes municipals no es parla de bifurcació, no es parla de la divergència de funcions en quant als efectes de la sanitat i als efectes de l'assistència social. Abans, en l'art. 19, es parla exclusivament d'una sola Junta, de les Junes de Sanitat. A partir de l'art. 19 és quan s'interfereix la projecció de la creació d'aquesta Junta d'Assistència Social, sobretot en els Municipis, de manera obligatòria, que passin de 10,000 habitants. Consecutivament, a l'article que ve, al 20, es projecta la manera de constituir aquestes Junes, i es donarà el cas que els components, d'aprovar-se l'articulat com es presenta, seran els mateixos per a una Junta, que per a una altra. De manera que els mateixos elements figuraran a la Junta de Sanitat i a la Junta d'Assistència Social. Aquesta bifurcació de funcions en uns elements iguals, en uns elements compenetrats els uns amb els altres, jo no veig que sigui cap necessitat per a portar a millor terme les funcions respectives de sanitat dintre del poble de Catalunya. I em sembla que no seran tan grans els problemes que als Municipis puguin haver-hi, que obliguin a aquesta duplicitat de la Junta de Sanitat i la d'Assistència Social.

Per altra part poden haver-hi interferències entre uns i altres, poden haver-hi dubtes en el que sigui funció peculiar d'una i funció peculiar d'una altra, i poden haver-hi fregadissos i manca de confiança entre uns i altres si no es remarquen dintre de la Llei ben clarament les atribucions, sobretot en la part de recaptació i liquidació que pot correspondre a una Junta i la que pot correspondre a l'altra.

Si de cas aquesta bifurcació de funcions, ja que han d'ésser els mateixos elements que componen les Junes, es reduïu a un canvi de paper segellat i de membre per a saber quina és la d'Assistència Social i quina és la de Sanitat, crec que seria una tasca més meritòria unificar-les, i que no hi hagués aquesta bifurcació, que només s'estableix per als Municipis a partir dels 5,000 habitants, o potestativament dels de 5,000 a 10,000 habitants.

El Sr. BATTESTINI: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. BATTESTINI: El senyor Simó i Bofarull s'ha referit a dos aspectes que té el nou redactat que hem donat a l'art. 19 de la Llei de Coordinació i de Control Sanitari. Un és el de la multiplicitat que podria haver-hi de reglaments locals de Sanitat.

Certament que si tot quedés reduït a la Llei, podria donar-se aquest cas, però és criteri, que nosaltres compartim, de la Conselleria de Sanitat i Assistència Social, fer uns tipus, uns standards de reglaments municipals adaptables als diversos pobles de 500, 1,000, 5,000 habitants, als quals els seran enviats perquè ells, damunt d'aquests tipus de reglament, basteixin els respectius, naturalment millorant-los en tot el que la Llei fixa d'adaptació a les necessitats i conveniències locals. Consegüentment, el company senyor Simó

i Bofarull ja comprendrà que la multiplicitat, si no la preveu la Llei, l'ha prevista la Conselleria, d'acord amb nosaltres, facilitant la redacció del Reglament de Sanitat als Ajuntaments, per quan se'ls hi enviarà uns models als quals ells podran adaptar els seus respectius reglaments.

Quant a l'aprovació, altre aspecte del qual també ha parlat el senyor Simó i Bofarull, nosaltres considerem un tràmit obligat el que el Reglament de Sanitat sigui aprovat, i pot ésser tan àmpliament discutit com l'Ajuntament vulgui i pot ésser aprovat en primera instància per aquests Ajuntaments, perquè si no fos així, un Reglament local de sanitat passaria directament de la Junta Local al Departament de Sanitat i Assistència Social, i aleshores es sustreuria de la Corporació Municipal l'aprovació o el dictar o reglamentar els serveis sanitaris que per la Llei se'ls ha conferit, i nosaltres cometríem un atemptat que fóra imperdonable contra l'autonomia dels Municipis.

Les Junes Locals de Sanitat, tal com queda redactat l'art. 19, són purament i simplement, unes Junes assessores, unes Junes informadores. No tenen sobirania, no tenen decisió quant al model de Reglament que lliurin als Ajuntaments, que pot ésser el mateix que els trameti la Conselleria de Sanitat.

Redactat un Projecte de Reglament, aquest Projecte es pot convertir en definitiu dintre de l'Ajuntament, si l'Ajuntament no hi fa cap modificació; però l'Ajuntament el pot modificar completament, perquè per això té sobirania en els afers de la seva competència municipal. I aquest Reglament, aprovat per l'Ajuntament, passa al Departament de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat, perquè la Generalitat el sancioni en darrera instància i l'incorpori als fets sanitaris vitals de Catalunya. Em penso contestar també en aquests termes que m'he adreçat al senyor Simó i Bofarull a la primera part del discurs del senyor Ruiz i Ponseti.

La segona part, el que fa referència a la multiplicitat de Junes a partir de 5,000 habitants, nosaltres l'hem esmenada en aquest article de la Llei, perquè ja s'ha fixat d'una manera taxativa en l'art. 27, que és el que després assenyala allò que l'altre dia es va acordar i va semblar que el Parlament hi estava d'acord, o sigui que hi hagués forçosament una Junta que involucrés els assumptes de Sanitat i Assistència Social en les poblacions inferiors a 5,000 habitants; possibilitat de constituir dues Junes en les poblacions de 5,000 a 10,000 habitants, però possibilitat també si els Ajuntaments ho creuen oportú que hi hagi una sola Junta; i obligació de dues Junes a partir de 10,000 fins a 15,000 habitants, perquè ja els Ajuntaments poden entrar en un règim de carta municipal segons la Llei de Bases aprovada per aquest Parlament.

I amb això contesto també, en part, al company Dalmau, solidaritzant-me en les seves manifestacions de què mantes vegades pot convenir no bifurcar les qüestions de Sanitat i Assistència Social pel poc volum i poc relleu que poden tenir dintre de les comarques respectives i la necessitat de mantenir una sola Junta que tracti d'uns i altres afers, que la Llei preveu ja fins als 10,000

habitants. Em sembla que estan ja contestades les principals asseveracions que s'han fet; i la Comissió continua mantenint el nou redactat que ha donat a l'art. 19.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Simó i Bofarull té la paraula.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Per agrair al senyor Battestini la contestació que s'ha servit donar a les nostres manifestacions, que certament no les hauríem fetes si la Llei digués en el seu text el que ara ens ha dit el senyor Diputat representant de la Comissió, com si jo hagués estat en el secret o en antecedents de l'abast del Projecte.

En la forma que ara se'ns ha exposat resten esvaïts els meus recels que havien motivat les meves anteriors paraules, però penso que la Llei hauria de dir quelcom més del que diu en el seu redactat perquè restessin destruïts aquests recels no sols en el meu ànim sinó en la realitat.

Se'ns ha dit que es formularan uns mòduls o avant-projectes de reglament atemperats a les diverses classificacions que podrien fer dels nuclis de població de Catalunya. Molt bé. En tinc prou amb aquestes manifestacions.

En quant a les atribucions de les Junes Locals de Sanitat, com que he sentit dir «redactaran el reglament que els Ajuntaments aprovaran», sols dient això, no podíem saber el que hem sabut després de sentir el representant de la Comissió. Però, si ha de redactar un Reglament amb una pauta que se'ls hi donarà, ja queda gairebé uniformada aquesta matèria des del punt de vista municipal i desvanescuts els temors de l'anarquia que es pogués originar degut a la diversa i a la quantiosa proporció de reglaments que es poguessin fer.

Graons d'aquest reglament: en quant passen davant de l'Ajuntament, a l'Ajuntament no li queda més que aprovar-ho i jo crec que cal modificar el text d'aquest article i s'ha de dir que la Junta municipal presentarà a l'Ajuntament el projecte de Reglament que redacti, i aquell acordarà sobre el mateix i el passarà a la Conselleria.

El Sr. BATTESTINI: Estem d'acord amb el que proposa el senyor Simó i Bofarull i no tenim cap inconvenient en acceptar-ho perquè entenem que aclareix la lletra i l'esperit de l'article.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Moltes gràcies per l'acceptació de la nostra proposta.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Ruiz i Ponseti té la paraula.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Aclarit aquest punt, jo em permetré insistir en el que fa referència a la limitació del nombre d'habitants dels Ajuntaments per arribar a la multiplicitat de les Junes, i considerem que era molt més perfecta la solució que vàrem trobar l'altre dia. Em permeto recordar que nosaltres proposàvem que les Junes municipals de Sanitat i Assistència social, comencessin a desdoblar-se sols a partir dels 10,000 habitants i en tots els Municipis inferiors a aquest

número volíem nosaltres que hi hagués una sola Junta.

La Comissió va proposar i fou acceptat en últim extrem, que fins a 5,000 habitants fos obligatòria una sola Junta; entre 5,000 i 10,000 habitants fos potestatiu de la mateixa Junta actuar conjuntament a desdoblarse; i a partir de 10,000 habitants havia de desdoblarse necessàriament.

Aquesta solució intermitja fou acceptada per nosaltres i per tota la Cambra; però ara ens trobem que tornem a la redacció primitiva del dictamen inicial, és a dir, es fa obligatòria, tal com ho ha llegit el President de la Comissió, que a partir de 5,000 habitants s'hagin de desdoblar precisament la Junta, i quan creiem aclarir els nostres dubtes, ens ha estat esmentat pel senyor Battestini, l'art. 27, amb el qual encara augmenten els nostres dubtes sobre aquest punt, perquè aquí amb l'art. 19 que estem discutint, anem a fer obligatori el desdoblament, i amb l'art. 27 es deixa potestatiu aquest desdoblament, és a dir, que la...

El Sr. BATTESTINI: Hi ha un nou redactat de l'art. 27.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Ah!, jo no ho sabia. Però de totes maneres, prescindint del que digui l'art. 27, insistim dintre de l'art. 19 en el nostre punt de vista, perquè si ara es fa obligatori, quan arribem a l'art. 27 ens trobarem amb un article 19 ja aprovat que fa obligatori el desdoblament; i la cosa no tindrà ja remei. Per consegüent, es dintre d'aquest article que hauríem de resoldre aquesta qüestió.

El Sr. DALMAU: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Dalmau té la paraula.

El Sr. DALMAU: Jo encara em permeto insistir en què la duplicat d'aquestes dues Junes no és absolutament indispensable en cap de les dues primeres classificacions de Municipi. Ara sembla que segons la nova redacció que dona la Comissió, serà sols obligatòria la duplicat en els Municipis que compten de 10,000 a 15,000 habitants, i creiem, encara que sigui insistir en el criteri, que no hi ha una vertadera necessitat en el desdoblament, en desglossar-se la Junta en les dues branques de Sanitat i Assistència social.

De totes maneres, com que no en fem peu forçat d'aquesta qüestió, acceptem el criteri de la Comissió.

El Sr. BATTESTINI: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. BATTESTINI: Completament d'acord amb el company senyor Simó i Bofarull i s'ha acceptat el nou redactat que aclareix encara més l'apartat a de l'art. 19.

En quan a l'amic senyor Ruiz i Ponseti, he de dir-li que l'article 27 és objecte d'un nou redactat i que després, en arribar el torn, ja el llegirem perquè quedin desvanescudes les seves sospites. Però si el senyor Ruiz i Ponseti insisteix, la Comissió no té cap inconvenient en aclarir-ho en l'article 19, en el preàmbul del mateix, on manté íntegrament el redactat que va acordar el Parlament la sessió passada, que jo tinc ací per casualitat, i que diu:

«Art. 19. A tots els Municipis de Catalunya

es constituirà una Junta Municipal de Sanitat i Assistència Social. En els de cens inferior a 5,000 habitants hi haurà una sola Junta, i en els que excedeixin de 5,000 habitants i no depassi dels 10,000, serà potestatiu dels Ajuntaments respectius el constituir dues Junes, una de Sanitat i altra d'Assistència Social, o que una sola Junta Local continuï encarregada d'unes i altres funcions; en els Municipis en els quals el cens depassi els 10,000 habitants, serà forçós que es constitueixi una Junta per cada funció o activitat.»

El Sr. RUIZ I PONSETI: Nosaltres insistim en mantenir aquest redactat.

El Sr. BATTESTINI: La Comissió, acceptant la insistència del senyor Ruiz i Ponseti, torna una altra vegada al primer redactat de l'article, de manera que en el preàmbul quedi precisada l'existència d'una sola Junta per Municipis fins a 5,000 habitants, la possibilitat de dues Junes en els Municipis de 5,000 a 10,000 habitants, i la necessitat de dues Junes en els Municipis que ultrapassin de 10,000 habitants.

El Sr. PRESIDENT: Seria la V. S. tan amable de llegir tot l'article 19, tal com queda redactat, després d'acceptar l'esmena del senyor Simó?

El Sr. BATTESTINI: No hi tinc cap inconvenient. Diu: Art. 19. A tots els Municipis de Catalunya es constituirà una Junta Municipal de Sanitat i Assistència Social. En els de cens inferior a 5,000 habitants hi haurà una sola Junta, i en els que excedeixin de 5,000 habitants i no depassi dels 10,000, serà potestatiu dels Ajuntaments respectius el constituir dues Junes, una de Sanitat i una altra d'Assistència Social o que una sola Junta Local continuï encarregada d'unes i altres funcions; en els Municipis en els quals el cens depassi els 10,000 habitants, serà forçós que es constitueixi una Junta per cada funció o activitat.

Les funcions d'assistència social seran determinades en el seu dia per la Llei.

Quant a funcions de sanitat, les Junes Locals tindran adscrites les següents:

a) Formular la reglamentació dels serveis sanitaris encomanats al Municipi. Dita reglamentació serà presentada a l'Ajuntament i, un cop discutida i aprovada per aquest, serà elevada, per a la seva sanció, al Departament de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat de Catalunya.

b) Informar a les autoritats de tots els assumptes de llur competència.

c) Proposar a l'Ajuntament totes les obres i activitats sanitàries convenients.»

El Sr. PRESIDENT: Així, s'aprova l'article 19? (Assentiment.) Resta aprovat.

Article 20. Té la paraula la Comissió.

El Sr. BATTESTINI: Per les mateixes raons adduïdes abans, la Comissió, fent-se seva una esmena dels senyors Armendares, Riera, Tauler, Espanya, Casademunt i Blasi, proposa l'aprovació de l'article 20 en la redacció següent:

«Article 20. Les Junes locals de Sanitat seran presidides per l'Alcalde i integrades per dos Consellers municipals, almenys, i per les representacions tècniques, entitats oficials i particulars que es determini en el Reglament.»

El Sr. PRESIDENT: S'aprova? (Assentiment.) Resta aprovat.

Art. 21. Hi ha una esmena :

(*El senyor Secretari llegeix la següent esmena :*

«Els Diputats que sotasignen tenen l'honor de presentar al Parlament la següent esmena al projecte de Llei de Coordinació i Control Sanitari públic :

L'article 21 queda suprimit.

Palau del Parlament, 6 de juny del 1934. — Armendares, Riera, Tauler, Espanya, Casademunt, Blasi.»

Es acceptada per la Comissió i aprovada, per tant, queda suprimit l'article 21.

Es llegeix la següent esmena a l'art. 22, que passa a ésser 21 :

«L'art. 22 passarà a ésser el 21 i quedarà redactat així :

«Article 21. Els Municipis rurals on hi hagi més d'un nucli de població que passi d'un 40 per 100 del cens oficial, s'hi constituïran delegacions sanitàries formades pels representants del Municipi en el nucli interessat i dos membres més, si fos possible tècnics professionals sanitaris o representants d'entitats o organismes constituïts al nucli, designats pel respectiu veïnat i prèviament acceptades per l'Ajuntament.»

Palau del Parlament, 6 de juny del 1934. — Armendares, Riera, Tauler, Espanya, Casademunt i Blasi.»

El senyor Battestini, per la Comissió, l'accepta. Es aprovat l'article d'acord amb aquesta esmena.

El senyor Secretari llegeix la següent esmena a l'art. 23 :

«L'art. 23 passarà a ésser el 22 i quedarà redactat així :

«Article 22. Les funcions d'aquestes delegacions sanitàries seran d'informació dels assumptes a tractar en el Ple de la Junta i de tramitació de tots aquells altres que el Reglament determini.»

Palau del Parlament, 6 de juny del 1934. — Armendares, Riera, Tauler, Espanya, Casademunt i Blasi.»

Acceptada per la Comissió, és aprovat l'article d'acord amb ella.

Es llegeix la següent esmena a l'art. 24 :

«L'art. 24 passarà a ésser el 23 i quedarà redactat com segueix :

«Article 23. Les Junes locals de Sanitat rebran les comunicacions de l'Alcalde en nom propi o en representació de l'Ajuntament.»

Palau del Parlament, 6 de juny del 1934. — Armendares, Riera, Tauler, Espanya, Casademunt i Blasi.»

La Comissió l'accepta i s'aprova.

El senyor Secretari llegeix la següent esmena a l'art. 25 :

«L'art. 25 passarà a ésser el 24 i quedarà redactat així :

«Article 24. La Junta local de Sanitat i llurs delegacions es reuniran quan assenyali el Reglament i sempre que les convoqui l'Alcalde o el seu President.»

Palau del Parlament, 6 de juny del 1934. — Armendares, Riera, Tauler, Espanya, Casademunt i Blasi.»

El Sr. BATTESTINI : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Battestini.

El Sr. BATTESTINI : La Comissió l'accepta, però entenem que ha de modificar-se el que diu : «sempre que les convoqui l'Alcalde o el seu President», per quant l'Alcalde és sempre el President de la Junta local de Sanitat.

El Sr. ARMENDARES : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Armendares.

El Sr. ARMENDARES : En aquest cas particular, es tracta de delegació, i com aquesta es fa en un mateix Municipi, no serà sempre presidida per l'Alcalde, sinó que pot ésser-ho per un delegat de l'Alcalde ; és per això que jo creia que no era sobrerera aquesta aclaració. Demano, doncs, que quedi redactat l'article en aquest sentit.

El Sr. BATTESTINI : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Battestini.

El Sr. BATTESTINI : L'art. 23, que passa a ésser el 22, diu que les funcions de les Delegacions sanitàries són purament informatives respecte dels assumptes atribuïts al ple de la Junta ; consegüentment, entenc que les delegacions sanitàries integrades únicament pels delegats sanitaris de la mateixa i per les persones tècniques de la localitat que s'hi associïn, no necessita de tanta complicació, ja que en realitat passen a ésser una ponència de la Junta local de Sanitat, que té un president i aquest és l'Alcalde de la localitat.

El Sr. ARMENDARES : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Armendares.

El Sr. ARMENDARES : De totes maneres, queda en peu el saber com queden aquestes delegacions municipals en altres nuclis de població i com podran convocar-se les Junes generals, perquè en aquest cas elles mateixes, per pròpia convocatòria, no es podrien reunir mai ; i per això continuo creient que el Delegat de l'Ajuntament de cada localitat d'aquestes subjuntes que es crearan poden tenir aquesta llibertat, almenys per convocar-se, per les funcions que els hi són peculiars. Jo crec que se'ls poden donar aquesta atribució : que el seu President pugui convocar a aquestes delegacions de Junes Locals en altres llocs que no sigui el mateix Ajuntament.

El Sr. BATTESTINI : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula la Comissió.

El Sr. BATTESTINI : Completament d'acord amb el que diu l'amic senyor Armendares sobre aquesta autonomia per a reunir-se les delegacions sanitàries, però aleshores pot dir l'article, i crec que així tots hi estarem d'acord : «La Junta Local de Sanitat i llurs delegacions es reuniran ordinàriament quan ho fixi el respectiu Reglament i sempre que les convoqui l'Alcalde o el representant del Municipi.»

El Sr. PRESIDENT : La redacció de l'article 25, que passa a ésser 24, és, doncs, tal com acaba de manifestar la Comissió? (Assentiment.)

El Sr. ARMENDARES : Retiro la meua esmena.

El Sr. PRESIDENT : Resta retirat el re-

dactat del senyor Armendares i s'aprova el de la Comissió.

(El senyor Secretari llegeix la següent esmena a l'art. 26 :

«L'article 26 passarà a ésser el 25 i quedarà redactat així :

«Article 25. Les Junes Locals de Sanitat i Assistència Social i llurs delegacions portaran un llibre d'actes de les reunions que celebrin, redactades pel Secretari de la Junta ; autoritzarà el primer full el Cap del Centre Sanitari Comarcal corresponent. Les actes portaran el segell de la Junta i la signaran tots els concurrents.»

Palau del Parlament, 6 de juny del 1934. — Armendares, Riera, Tauler, Espanya, Casademunt i Blasi.»

Es acceptada per la Comissió i aprovada per la Cambra.

Es llegeix la següent esmena a l'art. 27 :

«L'article 27 passarà a ésser el 26 i quedarà redactat així :

«Article 26. A tots els Municipis de Catalunya de més de 5,000 habitants, la Junta de Sanitat i Assistència Social podrà constituir-se en la forma autònoma per a cada una de les seves funcions, i afectarà la seva constitució, les funcions corresponents dictades en els articles anteriors.»

Palau del Parlament, 6 de juny del 1934. — Armendares, Riera, Tauler, Espanya, Casademunt i Blasi.»

El Sr. BATTESTINI : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula la Comissió.

El Sr. BATTESTINI : La Comissió, com ha manifestat abans, tenia un nou redactat d'aquest art. 27, que la Comissió retira per tal com s'ha incorporat en el preàmbul de l'art. 19. No tindríem cap inconvenient que es mantingués el redactat de l'esmena ; al contrari, el faríem nostre sempre que precisés, com precisa el preàmbul de l'art. 19, la multiplicitat de Junes de Sanitat i d'Assistència Social a partir dels 10,000 habitants i la potestat que tenen els Municipis de constituir una sola Junta quan no depassi el cens de la població els 10,000 habitants.

El Sr. RUIZ I PONSETI : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Ruiz i Ponseti.

El Sr. RUIZ I PONSETI : A mi em sembla que després de la modificació que hem introduït en l'art. 19, bastaria senzillament suprimir l'article 27.

El Sr. BATTESTINI : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Battestini.

El Sr. BATTESTINI : Si els signants de l'esmena hi estan conformes, la Comissió no té cap inconvenient a suprimir l'art. 27.

El Sr. ARMENDARES : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Armendares.

El Sr. ARMENDARES : Com que té el mateix significat, no tenim cap inconvenient en reti-

rar l'esmena i estar d'acord amb la supressió d'aquest art. 27.

(Així s'acorda.)

A continuació són aprovats els articles 28, 29 i 30, als quals no hi ha presentat cap esmena ni vot particular.)

El Sr. PRESIDENT : Article 31.

El Sr. ARMENDARES : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Armendares.

El Sr. ARMENDARES : En l'art. 31 demano que sigui suprimit el mot «intercomarcal» perquè és un mot que aquí no hi té cap significat.

El Sr. BATTESTINI : La Comissió ho accepta.

El Sr. RUIZ I PONSETI : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Ruiz i Ponseti.

El Sr. RUIZ I PONSETI : En aquest art. 31 hi ha un intercalat que podria donar lloc a alguna confusió. Diu : «Podrà ésser muntada una oficina tècnica central, filial de la de Barcelona». A mi em sembla que aquestes oficines comarcals no han d'ésser filials de la de Barcelona, sinó filials de l'oficina central, perquè hem de suposar que la ciutat de Barcelona tindrà una junta comarcal paral·lela a les juntes locals ; vull dir, una oficina tècnica local paral·lela a les altres oficines tècniques locals ; aleshores, aquest intercalat podria donar lloc a confusions. És per això que jo crec que caldria suprimir-ho, perquè no necessita ésser filial de la nostra central un organisme tècnic de la Generalitat, o bé, en tot cas, dir «filial de l'Oficina tècnico-sanitària central».

El Sr. BATTESTINI : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Battestini.

El Sr. BATTESTINI : La Comissió recull, sobretot, les darreres paraules del senyor Ruiz i Ponseti — «filial de l'Oficina tècnico-sanitària central» — i ho incorpora al dictamen.

El Sr. PRESIDENT : S'aprova l'art. 31 amb aquesta modificació? (Assentiment.) Resta aprovat.

(La redacció definitiva d'aquest art. 31 és la següent :

«Article 31. A cada una de les actuals comissaries de la Generalitat, i les que fixi la Divisió política administrativa de Catalunya, podrà ésser muntada una Oficina tècnico-sanitària, filial de l'Oficina tècnico-sanitària central, que curarà de la tramitació dels expedients dels territoris de la seva jurisdicció, quan es tracti d'obres de pressupostos inferiors a 15,000 pessetes i amb les limitacions que el Reglament fixarà.»)

El Sr. PRESIDENT : Article 32.

El Sr. FARRERES I DURAN : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Farreres.

El Sr. FARRERES I DURAN : En l'apartat 16 d'aquest article es diu : «per a assolir una rapidesa més gran en els serveis sanitaris, gaudiran de franquícies postal, telegràfica i telefònica,

adaptada a les condicions locals d'intercomunicació i limitada sempre als assumptes de caràcter sanitari entre les dites autoritats i organismes». Entenc que la redacció d'aquesta hauria d'ésser canviada en el sentit de què es podria determinar, perquè no crec que tinguem les atribucions per a poder legislar, en el sentit d'usar lliurement de telèfons, telègrafs i franquícia postal, sinó que s'ha de demanar al poder central. Per tant, jo, que lamento molt que el Parlament de Catalunya no pugui legislar sobre aquesta matèria, crec que podria tenir-se en compte per tal que s'aprovéss aquest apartat i després no tingués cap efectivitat.

El Sr. ARMENDARES: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Armendares.

El Sr. ARMENDARES: Com que les noves redaccions dels articles anteriors han canviat una miqueta l'estructura dels que succeeixen i dels que ara hem de discutir, jo, per posar-me a to amb el que es discuteix, demanaria a la Presidència

que tingués a bé suspendre la discussió d'aquest projecte per continuar-la demà.

El Sr. PRESIDENT: No hi ha cap inconvenient. És suspèn aquest debat.

ORDRE DEL DIA

per a la sessió de dijous

1. Precs i preguntes.
2. Continuació de la discussió del dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei de Coordinació i Control Sanitari públic.
3. Continuació de la discussió del dictamen de la Comissió relatiu al Projecte de Llei sobre la capacitat jurídica de la dona i dels cònjuges.
4. Votació definitiva de la Llei de l'Institut d'Acció Social Universitària i Escolar de Catalunya.

(S'aixeca la sessió a dos quarts de vuit i cinc minuts de la vetlla.)

